

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 119–119v

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 350–351

Artykuł 113

[113] De civitate Meydeburc.

Nunc attendatis de civitate Meydeburc. Cum primo Meydeburc locatum seu fundatum fuit imperatoris Ottonis Magni consilio, et cum terre arbitrio, et stabilitum fuit in suo iure, sicut nunc tenet in iure municipali secundum consuetudinem antiquorum, et Hallis civitas ex ea fundata est, idcirco utraque uno utitur iure. Eapropter omnes de Polonia ac de Bohemia, qui sub iu[re] locati sunt Teutunico et de marchia et de Myssenensi provincia, et de marchia Luziciensii, hii omnes ius suum in Hallis recipere debent, et de civitatibus, que in hiis districtibus locati sunt. Et si sentenciam ingnoraverint aut defectum habuerint in una sententia, hanc oportet in Meydeburc querere. Idcirco, quia omne municipale protegit, quod iure terrestri fieri non potest, quod cum reprobata sententia de marchia ad comitatum trahi possit, quia marchio secundum suum arbitrium aut propriam grariam iudicat, quod comes non facit, sed iudicat sub banno [k. 119v] regio. Hoc idem fit in omnibus civitatibus, ubi bannum regium est, quod vir demeretur tria talenta iudici feodato sub banno regio. Sin autem iudicatur sub banno regio, tunc sculteto demerentur octo solidi de iudicio cum sentenciis scabinorum. Idem fit burgravio. Scabini undecim esse debent, et scultetus sit duodecimus, quia burgravio primam sentenciam diffinire debet. Quia burgravius nullum bannitum iudicium absque sculteto habere potest, nec scultetus absque hiis undecim scabinis in vero loco iudiciali.

[hasła: miasto, Magdeburg, Otto Wielki, prawo niemieckie, zwyczaj, Halle, Polska, Czechy, Miśnia, Marchia Łużycka, wyrok, skarga, sąd królewski, sołtys, sędzia, ławnik, burgrabia, sąd wyłożony]